

ผลการวิจัย

ผลของการวิเคราะห์คะแนนจากแบบวัดความมุ่งหวังในชีวิต และคำตอบจากแบบ
สัมภาษณ์ความมุ่งหวังในชีวิต ของหญิงในสถานลงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ดตระการที่มี
พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ปราบกฏดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และค่าที (t-test)

	ระยะก่อนการทดลอง			ระยะหลังการทดลอง			t- test
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	
กลุ่มทดลอง	12	77.50	4.96	12	91.00	5.85	1.87*
กลุ่มควบคุม	12	79.50	3.98	12	81.42	3.75	1.47
t-test	1.09			4.77**			

** $p < .05$ ($.05 t_{22} = 1.72$)

* $p < .05$ ($.05 t_{11} = 1.79$)

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความ
มุ่งหวังในชีวิตในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่เข้า
ร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอส และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอส
ด้วยค่าที (t-test) สรุปผลได้ดังนี้

1. ก่อนเข้ารับการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมุ่งหวังในชีวิต กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
2. หลังเข้ารับการทดลองแล้ว กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมุ่งหวังในชีวิตสูงขึ้นจากระยะก่อนเข้ารับการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. หลังเข้ารับการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมุ่งหวังในชีวิต กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ผลการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์ความมุ่งหวังในชีวิต เปรียบเทียบกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอล และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอล ในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) การประมาณค่าความรู้สึกว่าตนไร้ความหมาย ใน 10 สเกล โดย 1 เท่ากับระดับความรู้สึกไร้ความหมายน้อยที่สุด และ 10 เท่ากับมากที่สุด

	ระยะก่อนการทดลอง			ระยะหลังการทดลอง			t- test
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	
กลุ่มทดลอง	12	7.60	0.01	12	7.01	2.26	1.98*
กลุ่มควบคุม	12	7.60	1.55	12	8.20	1.58	0.96
t-test	0.00			2.24**			

** $p < .05$ ($t_{22} = 1.72$)

* $p < .05$ ($t_{11} = 1.79$)

ตารางที่ 5 แสดงผลการสัมภาษณ์ความมุ่งหวังในชีวิตด้านความรู้สึกว่าตนไร้ความหมายและผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการให้น้ำหนักความรู้สึกว่าตนไร้ความหมายระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอล และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอล ด้วยค่าที่ (t-test) พบว่า ก่อนเข้ารับการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนความมุ่งหวังในชีวิตด้านความรู้สึกว่าตนไร้ความหมาย กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 หลังเข้ารับการทดลองแล้ว กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมุ่งหวังในชีวิตด้านความรู้สึกว่าตนไร้ความหมายต่ำกว่าระยะก่อนเข้ารับการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และหลังเข้ารับการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมุ่งหวังในชีวิตด้านความรู้สึกว่าตนไร้ความหมาย กลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) การประมาณค่าความมุ่งหวังในชีวิตใน 10 สเกล โดย 1 เท่ากับระดับความมุ่งหวังในชีวิตน้อยที่สุด และ 10 เท่ากับมากที่สุด

	ระยะก่อนการทดลอง			ระยะหลังการทดลอง			t- test
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	
กลุ่มทดลอง	12	4.60	1.19	12	6.40	1.29	2.96*
กลุ่มควบคุม	12	5.00	2.54	12	5.03	2.09	0.08
t-test	0.49			1.92**			

** $p < .05$ ($.05 t_{22} = 1.72$)

* $p < .05$ ($.05 t_{11} = 1.79$)

ตารางที่ 6 แสดงผลการสัมภาษณ์ความมุ่งหวังในชีวิตด้านความหมายในชีวิต และผลการทดลองความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการให้น้ำหนักความมุ่งหวังในชีวิต ระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอสและกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอส ด้วยค่าที่ (t-test) พบว่า ก่อนเข้ารับการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนการให้น้ำหนักความมุ่งหวังในชีวิต กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 หลังเข้ารับการทดลองแล้ว กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการให้น้ำหนักความมุ่งหวังในชีวิตสูงขึ้นจากระยะก่อนเข้ารับการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และหลังเข้ารับการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนการให้น้ำหนักความมุ่งหวังในชีวิต กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

นอกจากนี้กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอส สมาชิกกลุ่มรายงานถึงสภาพอารมณ์และพฤติกรรม ที่แสดงการเปลี่ยนแปลงจากความมุ่งหวังในชีวิตต่ำ เป็นความมุ่งหวังในชีวิตสูง คือ ก่อนเข้ากลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอส สมาชิกกลุ่มรายงานสภาพอารมณ์ด้านลบ และพฤติกรรมแยกตัว การหมกมุ่นแต่ตนเอง ได้แก่ "หงุดหงิด ซึมเศร้า ร้องไห้ " หลังเข้ากลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอส สมาชิกกลุ่ม มีสภาพอารมณ์ด้านบวก และพฤติกรรมที่แสดงถึงความมุ่งหวังในชีวิตสูง ได้แก่ "หาความสงบ ทำงานหนักขึ้นกว่าเดิม ทำสิ่งอื่นอย่างกระตือรือร้น" สำหรับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบโลกอสระยะหลังการทดลอง และระยะก่อนการทดลอง สมาชิกกลุ่มรายงานถึงสภาพอารมณ์และพฤติกรรม ไม่แตกต่างกัน คือมี สภาพอารมณ์ด้านลบ และพฤติกรรมแยกตัวหมกมุ่นแต่ตนเองที่แสดงถึงการมีความมุ่งหวังในชีวิตต่ำ ได้แก่ "หงุดหงิด ซึมเศร้า ร้องไห้ "

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย